

Man gif dernæst til den følgende paa Dagsordenen opførte Sag, som var:

Tredie Behandling af „Forflag til Pensionslov.“

(2den Behandling findes i Tidenden Sp. 6049 ff.).

Der var til denne Behandling stillet følgende Endringsforslag:

Til § 1.

Af Udvalget:

1) I 3die Stykke udgaar i 1ste og 2den Linie: „Rigsdagen eller“, og der tilføies ved Slutningen af 3die Stykke:

„Hvorvidt Pensionsret skal tilkomme de Embedsmænd, der ansættes ved Rigsdagen, afgøres ved dennes Bestlutning“.

Til § 2.

Af Udvalget med Undtagelse af Chr. Rimestad:

2) Til 2det Stykke føies: „og han kan ikke om dette Spørgsmaal henvende sig til Domstolene“.

Af Samme:

3) I 3die Stykkes 1ste Linie udgaar: „allerede“.

I samme Stykkes 4de Linie forandres: „5“ til „3“.

I samme Stykkes 5te og 6te Linie: „de 2 skulle . . . som Formand“ forandres til: „Formanden skal vælges blandt Medlemmer af overordnede Domstole“.

I samme Stykkes 7de Linie udgaar: „eller de Medlemmer . . . Sagens Underfølgelse“.

Af Samme:

4) Paragrafens 5te Stykke indsættes som det 4de Stykke:

20de Marts.

Af Samme:

5) I Paragrafens 4de Stykke forandres Slutningen fra: „hvilken Afkrift“ saaledes: „og i Henhold til denne forelægger Ministeren i Rigsdagen, saasnart ske kan, et Forflag til Lov, hvorved Spørgsmaalet om den Bedkommendes Pension afgøres“.

I Paragrafens 6te Stykke udgaa Ordene:

„og dersom denne gaar Embedsmanden imod, indtil Pensionen er bestemt ved Lov“.

Til § 9:

Af Samme:

6) I Linie 6 fraenden forandres: „et saadant Forhold“ til: „en saadant Handling eller et Forhold“.

Samtlige de stillede Endringsforslag med de dertil hørende Paragrafer samt Spørgsmaalet om Lovforslagets endelige Vedtagelse fattes under Et under Forhandling.

Ordføreren (S. A. Hansen): De Forslag, der foreligge stillede af Udvalget eller Udvalgets Flertal, skal jeg tillade mig kortelig at begrunde. Der er til § 1 stillet et Forslag, som tilsigter at gjøre det frit for Rigsdagen selv at tage Bestemmelse med Hensyn til Rigsdagens Embedsmænds Pensionering. Som bekendt kan Rigsdagen udelukkende tage Bestlutning om, hvilke Embedsmænd der skal have fast Ansættelse ved den, hvorvidt de skulle have Pensionsberettigelse, hvilke Lønninger osv. der skal tilstaa dem. Naar der derimod staar i Pensionsloven, som der staar i den nuværende, og som det ogsaa ved 2den Behandling blev vedtaget her, at den samme Ret til Pension, som Loven giver andre Embedsmænd, ogsaa tilkommer dem, der ere ansatte ved Rigsdagen, saa har Rigsdagen selv ikke længere fuld Raadighed til at bestemme, om de virkelig skulle have Pensionsret, og, dersom man paa den anden Side udelukket Bestem-